

DESIRE®

Yahrah St. Johnová

Sok na obzoru

YAHRAH ST. JOHNOVÁ

SOK NA OBZORU

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

tématem zářijových titulů je proměna. Ano, již v první povídce Proč jsi Romeo? musí hlavní hrdinka přehodnotit svůj negativní vztah k rodině muže svého srdce. Dovolit si milovat někoho, kdo patří do nepřátelského klanu, jistě není jednoduchý krok. V romancích Sok na obzoru a Na křídlech svobody zase sledujeme, jak přátelství přerůstá ve vztah milostný. Samozřejmě se to neobejde bez jistých dramat a náročného sebezpytování, ale potlačované city nakonec vyplují na povrch a přátelství může dostat ještě další nádherný rozměr.

Věřím, že si putování mých hrdinů za štěstím krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Yahrah St. Johnová

SOK NA OBZORU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Insatiable Hunger

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2020 by Harlequin Books S.A.

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-6788-5 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-6789-2 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-6790-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Renovace místnímu Country klubu opravdu pomohla, pomyslela si Jessie Acostová, když procházela elegantně zařízeným tanečním sálem. Soukromý večírek ve stylu Black & Silver Soirée byl již v plném proudu. Barvami večera byly černá a stříbrná. Stoly byly potažené černými ubrusy se stříbrnými lemy. Ze stropu visely černé a stříbrné balonky a konfety, o květinovou výzdobu se staraly černé tulipány a stříbřitě šedé růže. Černé byly i jmenovky hostů, jejichž jména na nich byla vyvedena, jak jinak, stříbrným písmem. Vše pak doplňovaly černé ubrusky, ve kterých byly zabaleny stříbrné příbory. Pořádající výbor tohoto maturitního srazu se opravdu překonal.

Jessie se na barevné téma dobře připravila. Dnes večer chtěla především oslnit. Černými šaty s hlubokým výstřihem a stříbrným náhrdelníkem na krku. Oslnit však chtěla především jednoho jediného muže, ale ať se kolem sebe rozhlížela sebevíc, nikde ho neviděla. Hugh O'Malley, s nímž už dlouhé roky udržovala vztah na dálku, tu opravdu nebyl. Když se ho ptala, jestli na akci dorazí, odpověděl, že má moc práce a že se z Londýna nejspíš nedostane. Večer tak tráвила převážně ve společnosti jednoho ze svých nejstarších přátel Ryana Hathawaye.

Pravda, před patnácti lety přátelství poněkud

náhle skončilo, když její rodiče přišli o veškerý majetek v důsledku podvodného počínání generálního ředitele investiční společnosti Black Crescent Verona Lowella. Ten zpronevěřil peníze svých klientů, včetně jejích rodičů, a zmizel neznámo kam. Jessie nechtěla rodičům přidělovat starosti, a tak udělala, co se od ní očekávalo. Přestala se stýkat s Ryanem a začala chodit s Hughem O'Malleyem. Ten patřil k jedné z nejbohatších rodin ve městě a její rodiče předpokládali, že se za něj jednoho dne provdá. Poslední dobou se jí však v tomto vztahu na dálku přestalo líbit a začala přemýšlet o tom, že by svůj život obrátila jiným směrem. A dnešek po boku Ryana Hathawaye jí nečekaně poskytl zcela jiný pohled na svět, ve kterém žila.

Ryan stál jen pár kroků od ní a povídal si s několika spolužáky, které o dobrou hlavu převyšoval. Ryan už dávno nebyl ten sladký chlapec odvedle, plachý, s brýlemi, lehce otlýlý, se kterým vyrůstala. Muž, který tu nyní před ní stál, byl sebejistý, štíhlý, s vypracovanou postavou, brýle vystřídaly kontaktní čočky. A plaše už opravdu nevypadal. Naopak, v černém smokingu, šitém bezpochyby na míru, vypadal až neuvěřitelně sexy a jeho držení těla napovídalo, že si toho je velmi dobře vědom.

Jessie se nedokázala ubránit tomu, aby po něm bez ustání nepokukovala. Od okamžiku, kdy ho viděla naposledy, uplynulo již hezkých pár let. Kdysi černé kudrnaté vlasy nahradil velmi krátký sestřih, na tváři měl dokonce znatelné, pečlivě pěstěné strniště. To byla opravdu změna. Propůjčovala mu zdání nebezpečí a tajemnosti. I on na ni po většinu večera upíral oči a Jessie si musela ke svému překvapení přiznat, že se jí to líbí.

Když si spolu povídali, bylo to, jako by celé ty dlouhé roky, co spolu nemluvili, ani neexistovaly.

Najednou se ocitli zpátky ve své stromové chýši, kde si povídali o svých snech a o budoucnosti. Ryan si vedl velmi dobře. Získal místo v prestižní investiční firmě na Manhattanu, zatímco ona pracovala v menší právní kanceláři zabývající se obchodním právem.

Bylo až s podivem, že oba žijí v jednom městě, ale přitom o sebe vůbec nezavadí. Jak by také mohli, když byla v práci šedesát hodin týdně a někdy ještě déle. Chtěla se stát partnerkou ve firmě, a to znamenalo jediné, spoustu přesčasových hodin.

„Na co myslíš?“ otázal se Ryan a přerušil tok jejich myšlenek.

„Na to, kolik se toho změnilo za tu dobu, co jsme se neviděli,“ odpověděla popravdě. „A ze všeho nejvíc ses změnil ty.“

Na jeho neuvěřitelně plných rtech se mu objevil úsměv. *Jak to, že si nikdy předtím nevšimla, že jsou doslova božské?*

„Já? Já jsem přece pořád ten stejný Ryan jako dřív.“

Zavrtěla hlavou. „Dovolím si nesouhlasit. Jsi úplně jiný.“

„A to je špatně?“

Usmála se. „Právě naopak.“

Chvíli si ji mlčky prohlížel, jako by zvažoval své další kroky. „Smím prosit?“

„S radostí.“

Všechny myšlenky i vzpomínky, které se jí snad honily hlavou, vyprchaly v okamžiku, kdy ji sevřel v objetí. Připadala si tak... divně, protože spolu ještě nikdy netančili. Možná, když byli ještě úplně malí a hráli si před domem na trávníku. Jenže to asi nemohla vnímat, jak se jí jeho pevná hrud' otírá o ňadra. Najednou své tělo cítila o poznání intenzivněji než před několika okamžiky. A když jí zlehka zasunul stehno mezi pomalu se pohybující nohy, málem

se o ni pokusily mrákoty. *Tohle je čisté, nefalšované vzrušení*, uvědomovala si a naprosto nechápala, kde se v ní tak najednou bere. Tohle je přece Ryan. Kluk, se kterým si hrávala na ulici. Nic takového by cítit neměla. Ale... cítila.

Včetně toho, jak úžasně voněl. Připadala si jako v nebi. Když jí ovinul ruce kolem pasu a přitiskl si ji k sobě, pocítila touhou zvednout ruce, přitáhnout si ho k sobě a políbit ho. *Co se to se mnou děje?* přemítala zmateně. Ryan byl přece kamarád, ale právě teď cítila všechno možné jen ne kamarádství. Zvedla k němu oči. Ani on se na ni nedíval tak, jako by ji považoval za pouhou kamarádku.

Jeho černé oči ji doslova hltaly a nyní se plně zaměřily na její rty. Políbí ji, pochopila a dychtivě čekala, co bude dál. Protože přesně to si právě teď *zoufale* přála. Chtěla cítit jeho rty, chtěla, aby utišil ten divoký hlad, který se jí rodil kdesi hluboko v podbřišku. Naslinila si v očekávání rty a dívala se, jak touha v jeho pohledu sílí.

Přejel jí prsty po vlasech, které jí padaly na ramena, a přizvedl jí bradu.

„Ryane!“

„Řekni, že nechceš, abych tě políbil,“ pronesl dráždivě. Jessie již otevírala ústa, aby řekla že nechce, ale nedokázala ze sebe vypravit ani slovo. A navíc by to byla lež, protože *chtěla*, aby ji Ryan políbil. Zavřela oči a připravovala se na to, co muselo nevyhnutelně přijít, ale místo toho zaznamenala jen rozruch, jako by do sálu vtrhla bouře.

Překvapeně otevřela oči, podívala se za Ryana, odkud pozdvižení přicházelo, a spatřila, jak do sálu za pozdravného hlaholu vstoupil Hugh.

Její Hugh. Princ z jejích snů a jeho téměř sto devadesát centimetrů. Jako vždycky dokonalý. Muž, do kterého se zamilovala ještě jako teenager. Zvlněné

černé vlasy, pronikavé modré oči, ostře řezaná tvář, připomínající antickou sochu, půldenní strniště. Stačil jediný pohled a všem muselo být jasné, proč je Hugh O'Malley tím nejžádanějším nápadníkem v širokém a dalekém okolí. A tou, která ho ulovila a která si ho bude brát, byla ona.

Bílý smoking mu dokonale padl, ale Hughovi by slušelo úplně cokoli. Skutečnost, že na třídní sraz dorazil, byla sama o sobě neuvěřitelná, protože již několik měsíců ve Státech nebyl. Ve škole do něj byly zamilované snad všechny holky bez ohledu na ročník, a ani Jessie nebyla výjimkou. *Proč tedy najednou cítí tak nesnesitelnou přitažlivost k muži, kterého vždy považovala jen za svého kamaráda?*

Okamžitě se od Ryana odtáhla a odstoupila o pár centimetrů dozadu.

„Co se děje?“ zeptal se překvapeně a natočil se ve směru jejího pohledu. Jeho výraz se ve zlomku sekundy proměnil z dráždivě svůdného na podrážděný. Podíval se zpátky na Jessii. „Takže soudím, že večírek skončil?“

„Ryane...“

Zvedl ruku, aby ji zarazil. „To je v pořádku, nemusíš se omlouvat. Jen jsem tady zastupoval toho, na kterého jsi ve skutečnosti čekala. A teď mě, prosím, omluv.“

Nedošel daleko, protože Hugh mu zablokoval cestu a halasně se s ním vítal. „To mě podrž, jestli tohle není Ryan Hathaway. Jak se máš, chlape?“

„Jde to.“

Ryan se pokusil projít, ale Hugh ho nemínil jen tak pustit. Místo toho objal Jessii kolem ramen. „Jak laskavé, že jsi tu dělal společnost paní mého srdce, než přijdu. Můj let měl zpoždění. Ta cesta z Londýna byla jednoduše hrozná.“ Sklonil se k Jessii a políbil ji na vlasy. „Jak se má moje sladká Jess?“

Jessie se podívala na Ryana, který se tvářil, jako by se chystal každým okamžikem vybuchnout. „Mám se... mám se dobře.“ Připadala si hrozně. Koktá před svým snoubencem a snaží se zastříit, že ještě před několika okamžiky toužila po úplně jiném muži.

„Jdu se trochu porozhlédnout kolem,“ konstatoval Ryan, a aniž by čekal na odpověď, vycouval a ztratil se v davu.

Jessie se dívala, jak odchází, a dělalo se jí špatně ze sebe samé. Vždyť s Ryanem flirtovala, klidně v něm probouzela naději, že by mezi nimi mohlo něco být. Kdyby se tady z ničeho nic neobjevil Hugh...

„Nikdy bych nevěřil, že dokážeš tak dlouho mlčet, kotě,“ podivil se Hugh a vyrušil ji z jejích myšlenek.

Jessie několikrát rychle zamrkala a pokusila se soustředit jenom na Hugha. „Jenom jsi mě strašně zaskočil. Nečekala jsem, že se tady objevíš.“

Hugh se spokojeně zasmál. „Chtěl jsem tě překvapit. Je mi jasné, že to pro nás bylo těch pár posledních let, co jsem v Londýně, hodně těžké. Chtěl jsem ti udělat radost.“

Jessie se přinutila k úsměvu. „A to se ti povedlo. Jsem moc ráda, že jsi přijel.“

„Opravdu?“ podíval se na ni. „Protože bych si po tolika měsících dokázal představit i nadšenější přivítání.“ Objal ji a pevně si ji k sobě přitiskl. Jessie jeho objetí opětovala, ale jediné, na co dokázala myslet, byl Ryanův zlostný pohled, když od ní odcházel.

Cožpak se nikdy nepoučíš? Ryan se z povzdáli díval, jak se Jessie s Hugem objímají, a ani trochu se mu to nelíbilo. Nadávat ovšem mohl pouze sám sobě. Hugh byl ve svém živlu, celý ročník se nyní točil jen kolem něj a Jessie mu jako milující a zbožňující snoubenka stála věrně po boku.

Jistě, ještě před několika okamžiky, než sem Hugh

tak halasně napochodoval, nepůsobila zdaleka tak milujícím, ani zbožňujícím dojmem...

Dívala se na něj, zrychleně dýchala a celá se třásla. V hlavě by mu měly znít poplašné zvony, ale i kdyby zněly, nejspíš by je neslyšel. Jessie se na něj dívala, jako by si opravdu z celého srdce přála, aby ji políbil, a on byl připravený to udělat. Sevřít ji v objetí a jednou provždy jí ukázat, jak dobře by jim spolu mohlo být. Věděl, co chce, a zdálo se, že to konečně pochopila i Jessie. Najednou už ho neviděla jako pouhého kamaráda.

Nyní ho viděla jako skutečného muže.

Muže, kterého chce.

Anebo si to celé jen namlouvám a všechno jsem to pochopil naprosto špatně?

Ne, něco takového není jednoduše možné. S ženami má nemalé zkušenosti a rozhodně není žádný začátečník. Dokáže číst jazyk jejich těla a ani Jessie v tomto ohledu nebyla výjimkou. Způsob, kterým se k němu tiskla, její vzrušený, přerývaný dech, stoupající a zase klesající ňadra, jimiž se o něj otírala, a vůbec jí to nevadilo, to všechno byly jasné signály, které měly jedno jediné vysvětlení.

Ryan do ní byl zamilovaný již od svých šesti let, když se s rodiči a bratrem Peterem Juniorem přistěhovala do jejich ulice, do domu hned vedle. Od té doby se rodiny Hathawayů a Acostů přátelily a stýkaly. Jejich tátové spolu chodili na golf, mámy pořádaly sbírky na pomoc těm méně šťastným. Rodiny spolu chodily i na fotbal, protože všichni čtyři chlapci, Ryan, jeho dva starší bratři Ben a Sean, i Peter Jr. hráli za místní dorostenecký klub.

Ryan a Jessie se postupně sblížovali, až se málem nestýkali s nikým jiným. Trávili spolu celé hodiny, buď u jednoho z nich doma hraním videoher, nebo vyráželi ven na kolech, případně vysedávali v bistru

nad zmrzlinou. Nikdy však Ryana nevnímala jinak než jako kamaráda. Situace se hodně zkomplikovala, když došlo k vytunelování investičního fondu Black Crescent, do něhož si její rodiče uložili veškerý majetek. Její rodina se uzavřela do sebe a Jessie s Ryanem se logicky odcizili.

„Jsi v pořádku, Ryane?“ otázal se ho jeden z jejich spolužáků. „Vypadáš, jako natlakovaný papiňák.“

Ryan se zhluboka nadechl a jeho výraz se zklidnil. „Promiň, trochu jsem se zamyslel nad jedním rozjednaným obchodem.“

„Opravdu?“ zajímal se muž. „Protože jsi právě probodával pohledem Hughu tamhle.“ Ukázal pohledem k nejobletovanějšímu ze všech spolužáků.

Všichni z něj byli jako u vytržení a Ryan musel připustit, že na něj žárlí. Musí se oprostit od představy, že on a Jessie *mají* budoucnost. Jessie jednoduše dávala přednost Hughovi a s tím už nic nenadělá. Tak tomu bylo dřív, a tak to i zůstane. A on se s tím musí vyrovnat, tentokrát již navždy. Doba ohlížení se přes rameno na něco, co bylo nebo by mohlo být, definitivně skončila.

„Jasně. Nic mi není,“ ujišťoval muže z jiné třídy jejich ročníku. „Už budu muset jít. Byl to dlouhý večer a viděl jsem se s každým, s kým jsem se vidět chtěl.“ Ryan se otočil a zamířil k východu ze sálu. Bez ohledu na to, že se s Jessií na parketu málem políbili, je konec. Nehodlá hrát druhé housle a už vůbec ne někomu, jako je Hugh O'Malley. Jednou si i on najde tu pravou. V tomhle sále ovšem rozhodně není.

„Kotě, ani nevíš, jakou mám radost, že jsem mohl přijet,“ tetelil se Hugh, když dav kolem trochu prořídil a ponechal je s Jessií o samotě. Objal ji kolem pasu, přitáhl si ji k sobě, ale když se k ní sklonil, aby ji políbil, odvrátila tvář. Překvapeně se na ni podíval. „Děje se něco?“

Na tváři se jí objevil cynický úsměv. „Děje se něco? Opravdu, Hughu? Ani ses neobtěžoval zavolat, že přijedeš, a teď tě mám vítat s otevřenou náručí?“

Vůbec nic nechápal, ale zpozorněl a upřel na ni oči. „Popravdě řečeno, ano, přesně tak jsem si to představoval. A omlouvám se, jestli jsem se mylně domníval, že tě překvapím a udělám ti radost.“

Jessie si povzdychla. *Ale ona by přece radost opravdu mít měla.* Problémem byla její reakce na Ryana. Odvrátila se od Hughu a rázným krokem zamířila ke kryté terase. Organizační výbor ji nechal nazdobit girlandami a lampiony. A protože venku bylo večer již chladno, nechali zde dokonce nainstalovat i plynové ohřívače, rozmístěné strategicky po celé délce terasy.

Hugh se vydal za ní a dvěma rychlými kroky ji dostihl. „Jessie? Můžeš mi laskavě vysvětlit, co se děje?“

„Nic.“ Dívala se upřeně do země.

„No tak, Jess. Žijeme sice už nějaký pátek každý jinde, ale pořád poznám, že ti něco vrtá hlavou. O co jde?“

Jen to, že když před chvílí málem políbila Ryana, došlo jí, že už si s Hughem nechce hrát na šťastný a dokonalý pár. Najednou už měla plné zuby předstírání. I toho, že se spořádaně chová tak, jak od ní všichni očekávali. Věděla, že její rodiče předpokládají, že se s Hughem vezmou; že bude jejich poslušná holčička jako vždycky, ale Jessie už nemohla. Pokud by s Hughem opravdu patřili k sobě, kdyby byli tím dokonalým párem, za který je všichni kolem považovali, nikdy by nemohla cítit to, co před chvílí cítila s Ryanem. Musí tedy udělat tu jedinou správnou věc, která jí zbývá, a s Hughem se rozejít.

„Už to dál nezvládnou.“

„Co nezvládneš?“ nechápal.

„Být s tebou,“ pronesla vážně. „Nefunguje to. Možná to nebylo úplně jasné, protože už dlouho žijeme každý někde jinde, ale je to tak. Navíc oba víme, že jsme spolu hlavně proto, že si to přáli naši rodiče. My to tak přece nikdy necítili. A vlastně to ani jeden z nás nechce.“

„Promiň, Jessie. Víím, že jsem na tebe neměl tolik času, kolik by sis zasloužila, asi jsem se až příliš soustředil na svou kariéru, ale tohle přece nemůžeš myslet vážně. Všechno, co dělám, to, že pracuju od rána do večera, dělám pro nás, abych nám zajistil lepší budoucnost.“

„Hughu, vždyť spolu už roky nežijeme, dokonce nežijeme ani v jedné zemi. Jak se máme jednoho dne vzít, když jsme spolu ve skutečnosti nikdy nebyli?“

Zajel si rukama do vlasů. „Teď ale z práce odejít nemohu. Mám rozpracováno několik velkých obchodů. Zničil bych úplně všechno, o co jsem se tak dlouho snažil.“

„Já vím. Tvoje kariéra pro tebe byla vždycky důležitější než náš vztah, a právě proto si myslím, že bychom ho měli ukončit.“

„Rozumím.“

„To je dobře,“ pronesla již mnohem mírněji.

„Ale co kdybychom postupovali trochu uvážlivěji. Nemusíme se přece hned rozcházet. Chápu, že tu nejsem, že jsem s tebou nebyl, když jsi mě možná potřebovala, že opravdu zvažuješ, že s tímhle vztahem už nechceš pokračovat, ale co kdybychom si dali pro začátek jenom pauzu a ujasnili si, co přesně si oba přejeme?“

Jessie sklopila hlavu a do očí se jí nahrnulý slzy. Vždycky si myslela, že spolu s Hughem budou už navždy, ale najednou si tím nebyla vůbec jistá. Po tom, co se stalo s Ryanem. Podívala se na něj, oči vlhké pláčem, a přikývla. „Ano.“